

ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พิชญ์สินี ทัดตะทองคำ

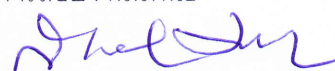
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤศจิกายน 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ พิชญ์สินี ทัดตะทองคำ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญณ์ เจตน์จำลอง)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญณ์ เจตน์จำลอง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อรอุษา พิมพ์สวัสดิ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุตรารัตน์ ตันตินีรนถ)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษรอด บุญเกิด)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตน์จำลอง ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการทำงานวิจัยในครั้งนี้ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ไว้เป็นอย่างสูง ณ ที่นี้ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อรอุษา พิมพ์สวัสดิ์ อาจารย์ ดร.สุตราภรณ์ ตันตินีรนารถ คณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้งานนิพนธ์นี้มีความถูกต้องเหมาะสมด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วไลพร ฉายา กรรมการสอบและเค้าโครงการงานนิพนธ์นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ William Michael Zabel อาจารย์ผู้สอนรายวิชา 223323 Essay Writing เป็นอย่างสูงในการอนุเคราะห์ข้อมูลการวิจัย และความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ Nicholas John Dunning และอาจารย์ Peter Maurice O'Neil ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจให้คะแนนความเรียงของนิสิต และให้คำอภิปราย ด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่งขอขอบคุณนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้ง 38 คน สำหรับข้อมูลในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณพ่อ คุณน้า ที่ให้ความรัก ให้การสนับสนุน ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจสำคัญแก่ผู้วิจัยในการศึกษาเล่าเรียนมาโดยตลอด ขอขอบคุณ คณาจารย์และพนักงาน ภาควิชาภาษาตะวันตก คุณนงลักษณ์ ทองเยี่ยม พนักงานฝ่ายวิชาการ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสารต่าง ๆ

พิชญ์สินี ทัดตะทองคำ

55920340: สาขาวิชา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: การเขียนความเรียง/ การเรียบเรียงเนื้อหา/ การใช้ภาษาอังกฤษ/

นิติตระดับปริญญาตรี/ ภาษาอังกฤษ

พิกฐานิตินี้ ทัดตะทองคำ: ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิติตปริญญาตรี

ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (THE COMPETENCE OF ENGLISH ESSAY WRITING OF THE THIRD YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS, ENGLISH MAJOR, FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES) กรรมการ
ควบคุมงานนิพนธ์: สมบูรณ์ เจตน์จำลอง, Ph.D, 80 หน้า. ปี 2561

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษระหว่างด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ของนิติตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นแบบทดสอบการเขียนความเรียงของนิติต จำนวน 38 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ในภาคต้น ปีการศึกษา 2560 และวิเคราะห์ข้อมูลการให้คะแนนความเรียงจาก Jacobs et al.(1981) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (78.95%) ที่มีความสามารถในการเขียนความเรียงทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหามากกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มีกลุ่มตัวอย่าง 7 คน (18.42%) ที่มีความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และยังมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 1 คน (2.63%) ที่มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษทั้งสองด้านเท่ากัน

55920340: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION; M.A. (ENGLISH FOR COMMUNICATION)

KEYWORDS: ESSAY WRITING/ WRITING CONTENT/ ENGLISH USAGE/ ENGLISH MAJOR UNDERGRADUATE STUDENTS

PITSINEE TUTTATONGKUM: THE COMPETENCE OF ENGLISH ESSAY WRITING OF THE THIRD YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS, ENGLISH MAJOR, FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES. ADVISORY COMMITTEE: SOMBOON CHETCHUMLONG, Ph.D. 80 P. 2018.

The purpose of this research was to study and compare the competence of English Essay Writing between writing content and English usage. The sample of the research were the essay writing tests of 38 third- year undergraduate English Major Students, Faculty of Humanities and Social Sciences. Who registered the course 223323 (Essay Writing) in semester 1/2017. The researcher used the Essay Writing Tests as the data and analyzed by using Jacobs et al. (1981)'s profile. The results indicated that there were 30 samples (78.95%) were scored better in writing content. There were only 7 samples (18.42%) who were scored better in English usage. One sample (2.63%) was scored in both writing content and English usage equally.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
คำถามการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความสามารถในการเขียน.....	7
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	11
ความเรียง	12
หลักเกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียน.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
การปรับใช้เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิต	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ค่าความเชื่อมั่น (Inter-rater) ของข้อมูลผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญ	37
4 ผลการวิจัย.....	38
ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตด้านการเรียบเรียงเนื้อหา.....	39
ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ.....	41
การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตในแต่ละด้าน.....	43
5 อภิปรายและสรุปผล.....	45
สรุปผลการวิจัย.....	45
อภิปรายผล	46
ข้อเสนอแนะ	49
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	53
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก.....	59
ภาคผนวก ก.....	60
ภาคผนวก ข.....	64
ภาคผนวก ค	77
ประวัติย่อของผู้วิจัย	80

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความเรียงแบบ ESL Composition Profile ของ Jacobs and other (1981)..... 19
2	เกณฑ์การตรวจงานเขียนความเรียงที่ จิตต์นิภา ศรีไสย์ (2549, หน้า 158-160) ปรับใช้ขึ้น 22
3	เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตในด้านการเรียบเรียงเนื้อหา 30
4	เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ 32
5	ค่าสถิติ Cohen Kappa ของ Fleiss Levin and Paik (2003) 37
6	จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อเนื้อหา (Content) 39
7	จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อการเรียบเรียงความคิด (Organization)..... 40
8	จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อการเขียนย่อหน้า (Paragraphing)..... 40
9	จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อคำศัพท์ (Vocabulary) 41
10	จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อการใช้ไวยากรณ์ (Grammar)..... 42
11	จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อกลไวยากรณ์ (Mechanics) 43
12	สรุปผลการวิจัย 46

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในชีวิตประจำวันของเรา การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องศึกษา เพียงแต่ยังไม่ได้รับการสนใจเท่าที่ควร โอบิส แก้วจำปา (2556) อธิบายว่า เราสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะการเขียน เราต้องนำรูปแบบหรือองค์ประกอบการเขียนความเรียงมาประยุกต์ใช้ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนจดหมาย การเขียนบันทึก การเขียนตอบแบบทดสอบต่าง ๆ เนื่องจาก การเขียนเหล่านี้ล้วนมีองค์ประกอบตามแบบความเรียง คือ มีส่วนนำเรื่อง คำนำ หรือคำขึ้นต้น จากนั้นจึงเขียนส่วนเนื้อเรื่องที่ต้องการจะถ่ายทอดและมีการเขียนทิ้งท้าย หรือเขียนคำลงท้าย แต่ปัจจุบัน เมื่อพูดถึงความเรียงแล้วหมายถึง การฝึกเขียนกันในห้องเรียนเท่านั้น

อย่างไรก็ดี นักศึกษาไทยมีปัญหาเกี่ยวกับ การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษคือ ขาดความรู้ ทางด้านการใช้ภาษาอีกทั้งยังไม่มีความรู้เรื่องการเรียบเรียงเนื้อหาที่เป็นลักษณะเฉพาะของ การเขียนความเรียงและการที่ผู้เขียนไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนก็เป็นปัญหาของการเขียน ความเรียงเช่นกัน เนื่องจากการเขียนความเรียงมีลักษณะเฉพาะที่ยุ่งยากซับซ้อน นเรศ สุรสิทธิ์ (2553) ได้ระบุว่า การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นปัญหาของนักศึกษาที่ เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่ยังเป็น ปัญหาให้กับนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เช่นกัน เพราะผู้ที่จะเขียนความเรียงได้นั้น ต้องมีความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับที่ดีพอสมควรต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ และตำแหน่งของคำในภาษาอังกฤษและที่สำคัญ ต้องมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มากพอ อีกทั้งยังต้องเรียนรู้วิธีการเขียนความเรียงให้เข้าใจและหมั่นฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ การฝึกการเขียนความเรียงอย่างสม่ำเสมอ จะมีส่วนช่วยในการใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น ทำให้สามารถแบ่งความสำคัญของเนื้อหา ออกเป็นย่อหน้า (Paragraph) เมื่อนำหลาย ๆ ย่อหน้า มารวมกันก็จะเขียนเป็นความเรียง (Essay) ที่มีความหมายที่สมบูรณ์

นอกจากนี้ นเรศ สุรสิทธิ์ (2553) ยังได้ระบุเพิ่มเติมว่า การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ สามารถเป็นตัวชี้วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสามารถเป็นเครื่องชี้วัด ความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อหา ให้มีความต่อเนื่องกัน มีเอกภาพ และสละสลวย

โดยเป็นการรวบรวมความคิดแล้วเรียบเรียงเนื้อหาแล้วแบ่งออกเป็นหลายๆย่อหน้าโดยมีย่อหน้าหนึ่งเป็นคำนำ และย่อหน้าที่เป็นเนื้อเรื่องตามที่คุณเขียนต้องการจะสื่อหลายย่อหน้า และปิดท้ายด้วยย่อหน้าสรุปอีกหนึ่งย่อหน้า

ด้วยเหตุดังกล่าว นักศึกษาไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องหมั่นฝึกฝนการเขียนความเรียงเพื่อพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึกหรือเรื่องราวเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นระบบระเบียบและถูกหลักตามโครงสร้างภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นโดยเฉพาะกับชาวต่างชาติโดยการเขียนในชีวิตประจำวันให้ดียิ่งขึ้น จีติรัตน์ สุวรรณสม (2544) ได้ให้คำนิยามถึง ผู้ที่จะมีความสามารถในการเขียนได้ดีว่ามักจะเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษ การถ่ายทอดความคิดที่ต้องการสื่อออกมาเป็นภาษาเขียนให้สื่อความหมายได้ดีนั้น ผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถที่สูงกว่าการใช้ทักษะอื่น ๆ

การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ มีความจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันในการถ่ายทอดเรื่องราวหรือเผยแพร่ความคิดที่ตนเองต้องการสื่อโดยการเขียนให้เป็นระบบตามองค์ประกอบของความเรียง คือ มีทั้ง บทนำ เนื้อเรื่อง และสรุป รวมไปถึงการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ กลไภษา คำศัพท์ตลอดจนลีลาในการใช้ภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยต่าง ๆ ของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีปัจจัยหลักคือ ประเภทของงานเขียน ซึ่งประเภทของงานเขียนในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษา การเขียนความเรียง ซึ่งประเภทของงานเขียนจะมีส่วนส่งผลต่อมีปัจจัยหลักอีกสองประการคือ ความรู้ภูมิหลังในเรื่องที่เขียนและความสามารถทางด้านภาษา ดังที่ สุภาณี ชินวงศ์ (2542) ได้กล่าวว่าความสามารถในการเขียนขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ประเภทของงานเขียน ในประเภทของงานเขียนนั้น ประกอบด้วยความสามารถทางด้านภาษาและความรู้ภูมิหลังในเรื่องที่จะเขียนของผู้เขียนปรากฏอยู่ ซึ่งความสามารถทางด้านภาษาและความรู้ภูมิหลังในเรื่องที่จะเขียนนั้นก็จะเป็นปัจจัยส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเช่นกัน นอกจากนี้ยังรวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนอีกด้วย

นอกจากนี้ Harris (2002 อ้างถึงใน นวลทิพย์ มหามงคล, 2549) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ของความสามารถในการเขียน ที่คล้ายกับ สุภาณี ชินวงศ์ (2542) ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) คือ ความรู้ในเรื่องที่จะเขียนหรือความคิดที่ต้องการสื่อสาร
2. รูปแบบ (Form) คือ การเรียบเรียงเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องกันตามรูปแบบ

ของประเภทงานเขียนที่จะเขียน

3. ไวยากรณ์หรือการใช้ภาษา (Grammar) คือ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้

ประเภทของงานเขียนหรือระบบการเขียนในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาการเขียน ความเรียงภาษาอังกฤษ จากการศึกษาแนวคิดเรื่องความสามารถในการเขียน ดังที่กล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ซึ่ง สามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทได้ คือ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ทางด้านเนื้อหาซึ่งประกอบด้วย การที่ผู้เขียนมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียน และการที่ผู้เขียนสามารถ เรียบเรียงความคิดได้เป็นระบบตามรูปแบบการเขียนความเรียง คือ ความเรียงของผู้เขียนนั้น มีองค์ประกอบครบทั้ง คำนำ เนื้อเรื่องและสรุป และความเรียงทั้งเรื่องมีความเป็นเอกภาพ สวรรตภาพและสัมผัสภาพ ดังที่ รัฐิธิรัตน์ สุวรรณสม (2544, หน้า 60) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนทางการเรียบเรียงเนื้อหา คือ ความสามารถของผู้เขียนในการเรียบเรียงเนื้อหาหรือ เรื่องราวให้มีความสัมพันธ์ กับประเภทของงานเขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการ จะสื่ออย่างชัดเจน นับได้ว่าเป็นความสามารถด้านหนึ่งที่มีความสำคัญในการเขียนไม่น้อยไปกว่า ความสามารถในการใช้ภาษา

อีกประเภทหนึ่งคือ การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เขียน จะต้องมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ กลไภษา และ มีลีลาภาษาเฉพาะตัว 4 ตามที่ Wilga (1972, pp. 243-244) ได้กล่าวว่า ผู้เขียนที่มีความสามารถในการเขียนได้ดีนั้น จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการสะกดคำ ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ได้ถูกต้อง และใช้คำศัพท์ในการแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม ซึ่งความสามารถในการเขียนความเรียง ภาษาอังกฤษสองประเภทนี้ จะมีผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยวิธีการเขียน ความเรียง โดยผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษทางด้านเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยอีกสองประการคือ ความรู้ในเรื่องที่จะเขียน และ การเรียบเรียงความคิดตาม รูปแบบการเขียนความเรียง ซึ่งความเรียงมีลักษณะเฉพาะคือ ประกอบด้วย คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป และตัวเนื้อเรื่องมีความเป็นเอกภาพ สวรรตภาพ และสัมผัสภาพ

2. ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษด้านการใช้ภาษาอังกฤษ คือ การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ ลีลาภาษา และกลไภษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ระหว่างด้านการเรียบเรียงเนื้อหาและการใช้ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ระหว่างด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และการใช้ภาษาอังกฤษ

คำถามการวิจัย

นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในด้านใดมากกว่า ระหว่างด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และการใช้ภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเกิดประโยชน์แก่บุคคล ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนสามารถเข้าใจเรื่องและทิศทางที่ควรเน้นในการสอนการเขียนความเรียง
2. ผู้เกี่ยวข้องกับรายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเขียนความเรียง
3. นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียง

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีขอบเขตดังนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2560 ประกอบด้วยนิสิตที่เรียนวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ในภาคต้นปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน
- สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษากับนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษนี้ เนื่องจาก นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษมักจะได้รับ การคาดหวังโดยคนส่วนใหญ่ว่าต้องมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมากกว่าและได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่านิสิตสาขาวิชาอื่น

และสาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลกับนิสิตชั้นปีที่ 3 เนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ 3 จะได้ลงทะเบียนเรียน วิชาการเขียนความเรียงแล้ว จึงมีความรู้เรื่องการเขียนความเรียงมากเพียงพอที่จะให้ข้อมูล แก่ผู้วิจัย

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ในด้านการเขียนเนื้อหา และ การใช้ภาษาอังกฤษ

3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากงานเขียนความเรียงในการสอบกลางภาคของ นิสิตวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ภาคต้น ปีการศึกษา 2560 และสถิติ ร้อยละในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความเรียง คือ งานเขียนความเรียงภาษาอังกฤษที่นิสิตเขียนตอบแบบข้อสอบกลางภาค ตามโจทย์ที่อาจารย์ผู้สอนวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ได้กำหนดให้ ซึ่งให้เลือกเขียนระหว่างความเรียงแบบเล่าเรื่อง (Narrative essay) และความเรียงแบบอธิบาย เปรียบเทียบ (Comparison essay) มาคนละหนึ่งเรื่อง โดยไม่กำหนดหัวข้อเรื่อง

ความสามารถในการเขียนความเรียง หมายถึง ความสามารถในการเขียนความเรียง ภาษาอังกฤษ ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

นิสิต หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay Writing) ภาคต้น ปีการศึกษา 2560 ทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ จำนวน 38 คน

ความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการเรียบเรียงเนื้อหา หมายถึง ความสามารถ ในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในด้านการเรียบเรียงความคิด เป็นย่อหน้าหลายย่อหน้า รวมกัน และเขียนตามรูปแบบการเขียนความเรียง ซึ่งประกอบด้วย บทนำ เนื้อเรื่อง และสรุป ตลอดจนเนื้อหาที่เขียนต้องเป็นเรื่องที่ตรงตามหัวข้อที่นิสิตกำหนดไว้ในงานเขียนข้อสอบกลางภาค และเนื้อหากล่าวถึงเรื่องเดียวกัน สอดคล้องกันตลอดทั้งเรื่อง

ความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถ ในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านการใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ กลไภษา อาทิ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ การใช้ตัวอักษร พิมพ์ใหญ่ ปลายมือ ตลอดจนลีลาการใช้ภาษาอังกฤษ

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ประจำวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ภาคต้นปีการศึกษา 2560 ที่สอนนิสิตทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่ทำการตรวจคะแนนงานเขียนความเรียงของนิสิต โดยใช้เกณฑ์ของผู้วิจัยจำนวนสองท่าน

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียง หรือ เรียงความ

มีผู้เชี่ยวชาญทำงานวิจัยกับนิสิตระดับปริญญาตรี เช่น วรพันธ์ สิริสุขะ (2534)

ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ได้รับการสอนด้วยการเสริมทักษะการฟังและทักษะการอ่าน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยปีการศึกษา 2533 จำนวนสองกลุ่ม กลุ่มละ 36 คน ใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง ใช้เครื่องมือเป็นแผนการสอนจำนวนเก้าแผนที่สร้างขึ้นเอง แต่ละแผนการสอนประกอบด้วย 3 ส่วนคือ แผนการสอน รายการคำศัพท์ และเนื้อเรื่องสำหรับอ่านหรือฟัง นักศึกษากลุ่มฟังได้ฟังเนื้อเรื่องที่จะใช้เขียนความเรียงจากเครื่องบันทึกเสียง ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่านได้อ่านเนื้อเรื่องเดียวกันจากแผ่นกระดาษ ใช้สถิติหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงของทั้งสองกลุ่มนี้แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และยังมีผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่ง ถาวร ทิศทองคำ (2550) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งหมด 544 แห่ง ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2550 จากมหาวิทยาลัยเอกชนแปดแห่ง พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษนั้นยังมีปัญหาทางด้านรูปแบบการเขียน ด้านการเสนอเนื้อหาสาระ ด้านส่วนประกอบกรเขียน และด้านการใช้ภาษา

นอกจากนี้ยังมีผู้เชี่ยวชาญทำงานวิจัยกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เช่น พวงเพชร พฤติกุล (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นอยู่ในระดับพอใช้ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนต่างขนาดกันนั้น มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน และจิตต์นิภา ศรีไสย (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย 75 จังหวัด โดยนำเกณฑ์ของ Jacobs and others (1981) มาปรับใช้ และแต่งตั้งกรรมการเพื่อตรวจงานเขียนเรียงความของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถของนักเรียนระดับมัธยมอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาสำคัญในการเขียนเรียงความนี้คือ แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง เขียนวรรคตอนติดกัน แบ่งย่อหน้าไม่เป็น และเนื้อเรื่องในแต่ละย่อหน้ายาวจนเกินไป ซึ่งเป็นปัญหาทางการเรียบเรียงเนื้อหา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การปรับใช้เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิต
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ค่าความเชื่อมั่น (Inter-rater) ระหว่างข้อมูลผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ในภาคต้นปีการศึกษา 2560 จำนวน 43 คน แต่ผู้วิจัยสามารถรวบรวมงานเขียนความเรียงที่สมบูรณ์ของนิสิตเพียง 38 คน (ร้อยละ 88.37) มาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความเรียงของนิสิต โดยเกณฑ์ดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะนำเกณฑ์ของ Jacobs et al. (1981) มาปรับใช้และนำระดับชั้นการให้คะแนนและคำอธิบายภาษาไทยจากงานวิจัยของ จิตต์นิภา ศรีไสย์ (2549) มาใช้ และแบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสองด้าน คือ ด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ละด้านประกอบด้วยหัวข้อการวิเคราะห์ข้อมูลสามหัวข้อ (Category) แต่ละหัวข้อมีระดับชั้นคะแนนห้าชั้น (ดูตารางที่ 3 และ 4) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตในด้านการเรียบเรียง
เนื้อหา

(คะแนนเต็ม 100 คะแนน)

1. ด้านเนื้อหา 30 คะแนน		
25-30 คะแนน	ดีมาก	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนดีมาก เขียนได้ครอบคลุมเนื้อหา มีการยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาครบถ้วน เขียนได้ใจความดีมาก เขียนขยายความต่อเนื่อง สมเหตุสมผล เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน มีการเน้นข้อคิดสำคัญ
19-24 คะแนน	ดี	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนดี เนื้อหาขาดส่วนสำคัญบางส่วน มีการยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาที่สำคัญบ้าง เขียนได้ใจความดี เขียนขยายความและมีความสมเหตุสมผลต่อเนื่องส่วนใหญ่
13-18 คะแนน	ปานกลาง	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนปานกลาง เขียนได้ใจความเพียงพอที่จะขยายความได้อย่างต่อเนื่องสมเหตุสมผล เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน แต่ขาดรายละเอียด
7-12 คะแนน	อ่อน	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนไม่ดี เนื้อหาไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน และขาดรายละเอียด
1-6 คะแนน	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียน เขียนไม่ได้ใจความ เนื้อหาไม่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน
คะแนนของนิสิตที่ได้ในประเด็นนี้ _____ อยู่ในระดับ _____		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

2. ด้านการเรียบเรียงความคิด 40 คะแนน		
33-40 คะแนน	ดีมาก	เขียนความเรียงได้สละสลวย ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง บทนำ เนื้อเรื่อง และสรุป แสดงความคิดอย่างชัดเจน มี เหตุผลสนับสนุน เขียนได้กะทัดรัดตรงประเด็น เรียบ เรียงและลำดับความคิดได้สมเหตุสมผลตลอดเรื่อง
1-6 คะแนน	อ่อนมาก	เรียบเรียงข้อความทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้หลายๆภาพ มีย่อหน้าไม่ต่อเนื่องกันทุกย่อหน้า มีเนื้อหาวกวน สับสนมาก
คะแนนของนิสิตที่ได้ในประเด็นนี้ _____ อยู่ในระดับ _____		
3. การเขียนย่อหน้า 30 คะแนน		
25-30 คะแนน	ดีมาก	เรียบเรียงข้อความทำให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจนมากที่สุด ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีความต่อเนื่องกันดีมาก มีเนื้อหาโดดเด่นที่สุด
19-24 คะแนน	ดี	เรียบเรียงข้อความทำให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจนมาก ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีความต่อเนื่องกัน มีเนื้อหาชัดเจน
13-18 คะแนน	ปานกลาง	เรียบเรียงข้อความทำให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจน ปานกลาง ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีความต่อเนื่องกัน ปานกลาง ไม่ต่อเนื่องกันบ้าง มีเนื้อหาไม่โดดเด่น
7-12 คะแนน	อ่อน	เรียบเรียงข้อความทำให้ผู้อ่านเห็นภาพไม่ชัดเจน ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีความต่อเนื่องกันบ้าง ไม่ต่อเนื่องกันบ้าง มีเนื้อหาไม่ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านสับสน
1-6 คะแนน	อ่อนมาก	เรียบเรียงข้อความทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้หลาย ๆ ภาพมีย่อหน้าไม่ต่อเนื่องกันทุกย่อหน้า มีเนื้อหาวกวน สับสนมาก
คะแนนของนิสิตที่ได้ในประเด็นนี้ _____ อยู่ในระดับ _____		
รวมคะแนนของนิสิตที่ทำได้ในด้านนี้ทั้ง 3 ประเด็น (จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน) _____		

ตารางที่ 4 เกณฑ์การวัดความสามารถ ในการเขียนความเรียงของนิสิตในด้านการใช้
ภาษาอังกฤษ

(คะแนนเต็ม 100 คะแนน)

1. การใช้คำศัพท์ จำนวนภาษา 30 คะแนน		
25-30 คะแนน	ดีมาก	ใช้คำศัพท์ จำนวนภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และน่าสนใจ มีความรู้ในการใช้คำศัพท์และจำนวนภาษามาก สื่อความหมายได้ชัดเจนดีมาก เข้าใจง่าย ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเนื้อหาตลอดเรื่อง
19-24 คะแนน	ดี	มีข้อบกพร่องเล็กน้อยในการใช้คำศัพท์ จำนวนภาษา มีความรู้ในการใช้คำศัพท์และจำนวนภาษามาก สื่อความหมายได้ชัดเจน ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเนื้อหา
13-18 คะแนน	ปานกลาง	ใช้คำศัพท์ จำนวนภาษาได้ไม่ถูกต้องในบางครั้ง ไม่ค่อย มีความรู้ในการใช้คำศัพท์และจำนวนภาษา การใช้ภาษายังพอสื่อความหมายได้ ใช้ภาษาได้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาในบางครั้ง
7-12 คะแนน	อ่อน	ใช้คำศัพท์ จำนวนภาษาได้ไม่ถูกต้องเหมาะสม มีความรู้ในการใช้คำศัพท์และจำนวนภาษาอยู่ในวงจำกัด สื่อความหมายได้สับสน คลุมเครือ ส่วนมากใช้ภาษาได้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา
1-6 คะแนน	อ่อนมาก	มีความรู้ในการใช้คำศัพท์และจำนวนภาษาน้อยมาก มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมินได้ ใช้ภาษาได้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา

คะแนนของนิสิตที่ได้ในประเด็นนี้ _____ อยู่ในระดับ _____

ตารางที่ 4 (ต่อ)

2. การใช้ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคต่าง ๆ 40 คะแนน		
33-40 คะแนน	ดีมาก	มีการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคซับซ้อนได้ดีมาก เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และระดับภาษา ใช้ บุรุษ กาล ตัวเลข หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำบุพบทได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
25-32 คะแนน	ดี	มีการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคซับซ้อนได้ดี เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และระดับภาษา มีความผิดพลาดน้อยมากในการใช้ บุรุษ กาล ตัวเลข หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำบุพบท
17-24 คะแนน	ปานกลาง	มีการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคซับซ้อนได้อย่างถูกต้อง แต่เป็นแบบง่าย ไม่มีความซับซ้อน มีความผิดพลาดน้อยในการไวยากรณ์และระดับภาษา แต่มีความผิดพลาดหลายแห่งในการใช้ บุรุษ กาล ตัวเลข หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำบุพบท
9-16 คะแนน	อ่อน	มีข้อผิดพลาดหลายแห่งในการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคแบบง่าย ๆ และพบข้อผิดพลาดหลายจุดในการใช้ บุรุษ กาล ตัวเลข หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำบุพบท
1-8 คะแนน	อ่อนมาก	มีความรู้เรื่องไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคน้อยมาก มีข้อผิดพลาดมากจนจับใจความยาก
คะแนนของนิสิตที่ได้ในประเด็นนี้ _____ อยู่ในระดับ _____		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

3. กลไกภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ ลายมือ การสะกดคำ		
30 คะแนน		
25-30 คะแนน	ดีมาก	ใช้เครื่องหมายวรรคตอน ภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ สะกดคำถูกต้อง ลายมือเรียบร้อยสวยงาม
19-24 คะแนน	ดี	ใช้เครื่องหมายวรรคตอน ภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ สะกดคำผิดพลาดเล็กน้อย ลายมือเขียนได้ชัดเจนสามารถอ่านได้
13-18 คะแนน	ปานกลาง	ใช้เครื่องหมายวรรคตอน ภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ สะกดคำผิดเป็นบางครั้ง ลายมือเขียนได้ชัดเจนสามารถอ่านได้
7-12 คะแนน	อ่อน	พบข้อผิดพลาดหลายจุดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ การสะกดคำ ลายมืออ่านค่อนข้างยาก
1-6 คะแนน	อ่อนมาก	ความเรียงมีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ การสะกดคำมากจนเห็นได้ชัดเจน ลายมือไม่สามารถอ่านชัดเจน
คะแนนของนิสิตที่ได้ในประเด็นนี้ _____ อยู่ในระดับ _____		
รวมคะแนนของนิสิตที่ทำได้ในด้านนี้ทั้ง 3 ประเด็น (จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน) _____		

การปรับใช้เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิต

จากตารางที่ 3-4 ที่ระบุไว้ในหัวข้อ “เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย” ผู้วิจัยปรับใช้จากเกณฑ์ของ Jacobs and other (1981) และปรับใช้ระดับคะแนนและคำอธิบายภาษาไทยของจิตต์นิภา ศรีไสย์ (2549) โดยแบ่งเกณฑ์ประเมินการเขียนความเรียงสองด้าน โดยให้คะแนนเต็มด้านละ 100 คะแนน โดยวิธีการที่ผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์เป็นดังนี้

ในส่วนขององค์ประกอบหรือหัวข้อการวิเคราะห์ข้อมูล (Category) นั้นผู้วิจัยยังคงวิเคราะห์หัวข้อ เนื้อหา (Content) การเรียบเรียงความคิด (Organization) คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และกลไกภาษา (Mechanics) และผู้วิจัยยังเพิ่มหัวข้ออีกหนึ่งหัวข้อคือ ความมีเอกภาพ สारัตถภาพและ สัมพันธภาพของย่อหน้า (Paragraphing) ซึ่งหัวข้อนี้ในเกณฑ์

ของ Jacobs et al. (1981) ได้มีการวิเคราะห์รวมอยู่ในหัวข้อ กลไกภาษา (Mechanics) เนื่องจากย่อหน้าเป็นอีกหนึ่งขององค์ประกอบของความเรียง ผู้วิจัยจึงเพิ่มองค์ประกอบการให้คะแนนส่วนนี้เพื่อพิจารณาเรื่องการเขียนย่อหน้าในความเรียงของนิสิตโดยตรง

จากนั้นผู้วิจัยปรับจำนวนระดับขั้นคะแนน โดยหัวข้อหนึ่งจะมีระดับขั้นคะแนนห้าระดับขั้น คือ ดีมาก (Very good) ดี (Good) ปานกลาง (Average) อ่อน (Poor) และ อ่อนมาก (Very Poor) แต่ช่วงคะแนนผู้วิจัยจะกำหนดเอง และผู้วิจัยจะแบ่งเกณฑ์เป็นสองด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการเรียบเรียงเนื้อหาคะแนนเต็ม 100 คะแนน ด้านนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการเรียบเรียงเนื้อหา วัดความสามารถของนิสิตในการถ่ายทอดเรื่องราวให้ตรงประเด็น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาที่นิสิตต้องการที่จะสื่อสารทางการเขียนความเรียงได้อย่างชัดเจน และตรงประเด็น ซึ่งด้านนี้จะประกอบด้วยสามหัวข้อย่อย คือ เนื้อหา (Contents) 30 คะแนน การเรียบเรียงความคิด (Organization) 40 คะแนน และการเขียนย่อหน้า (Paragraphing) 30 คะแนน สาเหตุที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับหัวข้อการเรียบเรียงความคิด โดยให้คะแนนเต็มถึง 40 คะแนน เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้นิสิตเขียนเรื่องราวให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อผ่านความเรียงที่เขียนนี้ โดยเรียบเรียงเรื่องราวให้สละสลวยและครบองค์ประกอบการเขียนความเรียงทั้ง บทนำ เนื้อเรื่อง และ สรุป และแบ่งระดับขั้นคะแนนเป็น 5 ระดับ

2. ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ด้านนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการใช้ภาษาอังกฤษ วัดความสามารถของนิสิตในการใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกภาษา ซึ่งด้านนี้จะประกอบด้วยสามหัวข้อย่อยเช่นกัน คือ คำศัพท์ (Vocabulary) 30 คะแนน ไวยากรณ์ (Grammar) 40 คะแนน และกลไกภาษา (Mechanics) 30 คะแนน สาเหตุที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับหัวข้อไวยากรณ์มากกว่า โดยให้คะแนนเต็มถึง 40 คะแนน เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อผิดพลาดในงานเขียนของ พิชญ์สินี ชาวอุไร, สุขุมาวดี ขำหิรัญ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2547, หน้า 68-80) และงานวิจัยของ นวลทิพย์ มหามงคล (2549) พบว่า ข้อผิดพลาดนั้นส่วนใหญ่เป็นข้อผิดพลาดทางด้านการใช้ไวยากรณ์ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า การใช้ไวยากรณ์มีส่วนสำคัญในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

หลังจากที่ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญได้วิเคราะห์ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตจากงานเขียนที่ผู้วิจัยให้นิสิตเขียนตามหัวข้อที่กำหนดให้ทั้งด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งคิดคะแนนเต็มด้านละ 100 คะแนน เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยก็นำคะแนนทั้งสองด้านที่นิสิตทั้ง 38 คน ทำได้ มาเปรียบเทียบกันว่ามีนิสิตกี่คน ได้คะแนนด้านการ

เรียบเรียงเนื้อหามากกว่าด้านภาษาอังกฤษ มีนิสิตที่คนที่ได้คะแนนด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และมีนิสิตจำนวนอีกก็คนที่ได้คะแนนเท่ากันทั้งสองด้าน และวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนนิสิตโดยใช้สถิติร้อยละ จากนั้นผู้วิจัยจะพิจารณาว่านิสิตส่วนมากได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงด้านใดมากกว่ากัน ระหว่างด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ จากสถิติร้อยละที่ผู้วิจัยได้คำนวณไว้ ด้านใดได้ค่าสถิติร้อยละมากกว่า แสดงว่า นิสิตนั้นมีความสามารถในด้านนั้นมากกว่า เช่น ถ้าค่าสถิติร้อยละของจำนวนนิสิตที่ได้คะแนนด้านการเรียบเรียงเนื้อหามากกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ แสดงว่านิสิตทั้ง 38 คน มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในด้านการเรียบเรียงเนื้อหามากกว่าการใช้ภาษาอังกฤษ แสดงว่านิสิตนั้นยังคงมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงมีความสนใจดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยนี้ โดยเก็บข้อมูลที่เป็นงานเขียนความเรียงของนิสิตที่เขียนในการทดสอบ วิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ในภาคต้น ปีการศึกษา 2560 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นหนังสือขอความอนุเคราะห์กับอาจารย์ผู้สอนเพื่อขอแบบทดสอบเขียนความเรียงไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบนั้น อาจารย์ผู้สอนได้มอบหมายให้นิสิตเลือกเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง (Narrative essay) และความเรียงแบบอธิบายเชิงเปรียบเทียบ (Comparison essay) มาคนละหนึ่งเรื่อง
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบเขียนความเรียงของนิสิตไปวิเคราะห์ข้อมูลความเรียงของนิสิตตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ผู้วิจัยปรับใช้ จากนั้นส่งต่อให้กับผู้เชี่ยวชาญสองท่านเพื่อให้คะแนนการเขียนความเรียงของนิสิตทั้ง 38 คน โดยใช้เกณฑ์ทั้งทางด้านกรเรียบเรียงเนื้อหา และการใช้ภาษาอังกฤษเกณฑ์เดิมที่ผู้วิจัยปรับใช้ขึ้นดังกล่าวข้างต้น
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนความเรียงของนิสิตทั้งของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญสองท่านไป วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อมูล ระหว่างผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญสองท่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานร้อยละ ในการคำนวณจำนวนนิสิตที่ได้คะแนนทั้งสองด้าน ทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อพิจารณาว่านิสิตมีความสามารถในการเขียนความเรียงในด้านใดมากกว่า โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\frac{f}{N} \times 100 = P$$

เมื่อ **P** แทน ค่าร้อยละ

f แทน จำนวนนิสิตที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหาดีกว่า หรือ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า หรือได้เท่ากันทั้งสองด้าน ที่ผู้วิจัยต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนทั้งหมดของนิสิตทั้งหมด 38 คน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้สถิติ Cohen kappa ในการหาค่าความเชื่อมั่นของข้อมูลการให้คะแนนความเรียงแก่นิสิตระหว่างคะแนนของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญสองท่าน โดยอิงค่าสถิติ Kappa, Levin and Paik (2003 อ้างถึงใน ประสพชัย พสุนนท์, 2558) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ค่าสถิติ Cohen Kappa ของ Fleiss, Levin and Paik (2003)

ค่าสถิติ Cohen Kappa	ระดับความสอดคล้องของผู้ประเมิน
0.75-1.00	ความสอดคล้องดีมาก
0.40-0.74	ความสอดคล้องดี
0.00-0.39	ความสอดคล้องต่ำ

ค่าความเชื่อมั่น (Inter-rater) ของข้อมูลผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญ

จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าสถิติ Cohen Kappa ระหว่างผู้วิจัยกับ ผู้เชี่ยวชาญทั้งสองท่าน พบว่า มีความสอดคล้องดีมาก ตามตารางค่าสถิติ Cohen Kappa ของ Fleiss, Levin and Paik (2003) ได้ค่าสถิติ Cohen Kappa ระหว่างผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญสองท่านที่ 1 เท่ากับ 0.84 และ 0.76 (ดูภาคผนวก ค)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลงานเขียนความเรียงของนิสิตทั้ง 38 คนโดยนำเกณฑ์ของ Jacobs and others (1981) มาปรับใช้ และ นำการแบ่งระดับชั้นคะแนนและคำอธิบายภาษาไทยจากงานวิจัยของ จิตต์นิภา ศรีไสย์ (2549) ที่ได้ปรับใช้มาจากเกณฑ์ของ Jacobs and other (1981) มาใช้ผู้วิจัยได้ผลคะแนนและความสามารถในการเขียนความเรียง จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาการรายงานผลการวิจัยของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยส่วนมากจะรายงานผลความสามารถในการเขียนโดยรวม ดังที่ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่รายงานผลการวิจัยโดยรวม เช่น สุทธิรัตน์ สุวรรณสม (2542) ได้รายงานผลการวิจัยโดยรวมว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตปริญญาตรีนั้น มีความสามารถในการเขียนความเรียงอยู่ในระดับปานกลาง และถาวร ทิศทองคำ (2550) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคล้ายกับ ความเรียง เพื่อตอบคำถามของนักศึกษานิพนธ์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างนั้นมีปัญหาด้านรูปแบบการเขียน การเสนอเนื้อหาสาระ ด้านส่วนประกอบการเขียน และด้านการใช้ภาษา เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เช่น พวงเพชร พฤติกุล (2548) ได้วิจัยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ จิตต์นิภา ศรีไสย์ (2549) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย โดยนำเกณฑ์ของ Jacobs and other (1981) มาปรับใช้ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

จากงานวิจัยดังกล่าว พบว่ากลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนั้นยังคงมีปัญหาทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษรวมกันทั้งสองด้าน ผู้วิจัยจึงรายงานผลการวิจัย โดยการแบ่งแยกประเภทความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ออกเป็นสองด้าน เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิต ทั้งด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยจะรายงานผลการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตทางการเรียบเรียงเนื้อหา
2. ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตทางการใช้ภาษาอังกฤษ
3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตในแต่ละด้าน

ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตด้านการเรียบเรียงเนื้อหา

ซึ่งด้านนี้ ผู้วิจัยจะแยกความสามารถออกเป็นสามหัวข้อ ได้แก่

1. เนื้อหา (Content)

นิสิตส่วนมากทำคะแนนในประเด็นของเนื้อหามากที่สุดโดยได้คะแนนในระดับดีมาก (Very good) กว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด และรองลงมาก็คือ ระดับดี (Good) ซึ่งสรุปเป็นจำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละตามตารางด้านล่าง

ตารางที่ 6 จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อเนื้อหา (Content)

เนื้อหา (Content) คะแนนเต็ม คะแนน 30		
ระดับชั้น	จำนวนนิสิตที่ทำคะแนนได้	ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
ดีมาก	21	55.26
ดี	13	34.21
ปานกลาง	4	10.53
อ่อน	0	0
อ่อนมาก	0	0

ข้อมูลในตารางนี้ ตีความหมายตามเกณฑ์ของผู้วิจัยได้ว่า นิสิตส่วนมากในจำนวนกว่าครึ่งนี้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เขียน และเขียนมีรายละเอียดครบถ้วนในระดับดีมาก

2. การเรียบเรียงความคิด (Organization)

นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนในประเด็นนี้ได้ในระดับดี และ ดีมาก ตามลำดับ และยังมีนิสิตบางคนทำได้ในระดับปานกลาง สรุปผลได้ดังตารางนี้

ตารางที่ 7 จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อการเรียบเรียงความคิด (Organization)

การเรียบเรียงความคิด (Organization) คะแนนเต็ม 40 คะแนน		
ระดับชั้น	จำนวนนิสิตที่ทำคะแนนได้	ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
ดีมาก	14	36.84
ดี	15	39.47
ปานกลาง	9	23.68
อ่อน	0	0
อ่อนมาก	0	0

เมื่อเทียบกับข้อมูลในเกณฑ์ของผู้วิจัย นิสิตส่วนมากสามารถเขียนความเรียงได้ สละสลวย มีองค์ประกอบครบทั้งส่วนนำเรื่อง ส่วนตัวเรื่อง และส่วนสรุปและเขียนเรียงได้กระชับ ตรงประเด็น ตรงประเด็น สมเหตุสมผลเกือบตลอดทั้งเรื่อง มีข้อบกพร่องเล็กน้อยในการลำดับความคิด

3. การเขียนย่อหน้า (Paragraphing)

นิสิตสามารถทำคะแนนในประเด็นการเขียนย่อหน้าได้ระดับดีและดีมากในจำนวน เท่ากันรองลงมาคือ ระดับปานกลาง และยังมีนิสิตจำนวนน้อยมากที่ได้คะแนนระดับอ่อน

ตารางที่ 8 จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อการเขียนย่อหน้า (Paragraphing)

การเขียนย่อหน้า (Paragraphing) คะแนนเต็ม 30 คะแนน		
ระดับชั้น	จำนวนนิสิตที่ทำคะแนนได้	ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
ดีมาก	14	36.84
ดี	14	36.84
ปานกลาง	8	21.05
อ่อน	2	5.26
อ่อนมาก	0	0

นิสิตส่วนมากในจำนวนเท่ากันนี้ สามารถเขียนย่อหน้าของความเรียงได้เห็นภาพชัดเจนในระดับมากถึงมากที่สุด ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีความต่อเนื่อง มีเนื้อหาหรือใจความหลักที่ชัดเจน ในขณะที่ยังมีนิสิตส่วนน้อยยังแบ่งย่อหน้าไม่ชัดเจน มีเนื้อหาหรือใจความหลักไม่โดดเด่นเท่าที่ควร

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อผิดพลาดในการเขียนที่ พิชญ์สินี ชาวอุไร, สุขุมาวดี ขำหิรัญ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2547, หน้า 68-80) และนวนทิพย์ มหามงคล (2549) ได้วิจัยมานี้ พบว่า ข้อผิดพลาดนั้นส่วนใหญ่เป็นข้อผิดพลาดทางการใช้ไวยากรณ์ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า การใช้ไวยากรณ์มีส่วนสำคัญในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนความเรียง โดยการแยกวิเคราะห์กับความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการเรียบเรียงเนื้อหา ซึ่งผลการวิจัยของนิสิตมีดังหัวข้อต่อไปนี้

ความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษนี้ ผู้วิจัยจะแยกรายงานผลคะแนนความออกเป็นสามหัวข้อ ได้แก่

1. คำศัพท์ (Vocabulary)

นิสิตสามารถทำคะแนนในประเด็นคำศัพท์ได้ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่รองลงมาก็คือระดับปานกลาง และดีมาก ตามลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อคำศัพท์ (Vocabulary)

คำศัพท์ (Vocabulary) คะแนนเต็ม 30 คะแนน		
ระดับชั้น	จำนวนนิสิตที่ทำคะแนนได้	ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
ดีมาก	3	7.89
ดี	20	52.63
ปานกลาง	15	39.47
อ่อน	0	0
อ่อนมาก	0	0

นิสิตส่วนมากในจำนวนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม แต่ยังมีบางคนที่

มีข้อบกพร่องเรื่องการใช้คำศัพท์ มีความรู้ด้านการใช้คำศัพท์ในระดับพื้นฐาน แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน

2. การใช้ไวยากรณ์ (Grammar)

ในประเด็นการใช้ไวยากรณ์ นิสิตจำนวนเกินครึ่งสามารถทำคะแนนได้ในระดับปานกลาง และรองลงมาก็คือ สามารถทำคะแนนได้ในระดับดีตามตารางดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละในหัวข้อการใช้ไวยากรณ์ (Grammar)

การใช้ไวยากรณ์ (Grammar) คะแนนเต็ม 40 คะแนน		
ระดับชั้น	จำนวนนิสิตที่ทำคะแนนได้	ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
ดีมาก	0	0
ดี	9	23.68
ปานกลาง	29	76.32
อ่อน	0	0
อ่อนมาก	0	0

จากตารางด้านบน นิสิตจำนวนเกือบทั้งหมดได้คะแนนหัวข้อไวยากรณ์ในระดับปานกลาง แสดงว่า นิสิตยังสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคแบบง่ายที่ไม่มีความซับซ้อนได้อย่างถูกต้อง และมีข้อบกพร่องหลายแห่งในด้านการใช้ บุรุษ (Agreement) กาล (Tense) หน้าที่ของคำ (Word order) คำนำหน้านาม (Article) คำบุพบท (Preposition) และคำสรรพนาม (Pronoun) แต่ยังมีนิสิตเพียงไม่กี่คนคนที่สามารถใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อนได้ดี และมีข้อบกพร่องเล็กน้อย

3. กลไวยากรณ์ (Mechanics)

ในประเด็นกลไวยากรณ์ นิสิตในจำนวนเท่ากันสามารถทำคะแนนได้ในระดับดีและปานกลาง ยังมีเพียงนิสิต 2 คน ที่ได้คะแนนในระดับดีมาก

ตารางที่ 11 จำนวนนิสิตและค่าสถิติร้อยละ ในหัวข้อกลไกภาษา (Mechanics)

กลไกภาษา (Mechanics) คะแนนเต็ม 30 คะแนน		
ระดับชั้น	จำนวนนิสิตที่ทำคะแนนได้	ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
ดีมาก	2	5.26
ดี	18	47.37
ปานกลาง	18	47.37
อ่อน	0	0
อ่อนมาก	0	0

นิสิตในจำนวนเท่ากันที่ได้คะแนนในระดับดีและปานกลางนั้น ที่ยังมีปัญหาเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ และลายมือสามารถอ่านออกได้ ยังมีนิสิตน้อยคนที่สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอน สะกดคำ ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ได้ถูกต้อง และลายมือสวยงาม

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตในแต่ละด้าน

จากข้อมูลในตารางที่ 6 ถึง 11 แสดงให้เห็นว่า นิสิตทำคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหาได้ดีกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยนิสิตสามารถทำคะแนนได้ในสามหัวข้อของด้านการเรียบเรียงเนื้อหานี้ในระดับดีและดีมาก ส่วนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ นิสิตส่วนมากกลับได้คะแนนในระดับปานกลางและระดับดี

ในด้านการเรียบเรียงเนื้อหา นิสิตสามารถทำคะแนนได้ในทั้งสามหัวข้อในระดับดี และดีมาก เพียงแต่ ยังมีนิสิตบางคนที่ทำคะแนนได้ในระดับปานกลางและอ่อน แสดงว่านิสิตส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของการเขียนความเรียง และการเขียนย่อหน้าได้ดีมาก และมีความรู้ความเข้าใจในหัวเรื่องหรือใจหายที่อาจารย์ผู้สอนได้มอบหมายให้นิสิตเขียนความเรียง ซึ่งก็คือ การเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง (Narrative essay) การเขียนความเรียงแบบเปรียบเทียบ (Comparative essay) ซึ่งหัวเรื่องหรือใจหายนี้ ผู้วิจัยให้คะแนนในหัวข้อเนื้อหา (Content)

ส่วนความสามารถในการเขียนความเรียงทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ นิสิตได้คะแนนในทั้งสามหัวข้ออยู่ในระดับปานกลางและดี แสดงว่า นิสิตส่วนมากยังคงมีความบกพร่องหรือ

ผิดพลาดเล็กน้อยทางด้านการใช้คำศัพท์และผิดพลาดหลายแห่งในด้านไวยากรณ์ และมีปัญหาเรื่องกลไภษาในบางครั้ง แต่ความเรียงของนิสิตที่เขียนออกมานั้น ยังคงสามารถสื่อสารได้ โดยความบกพร่องที่ผู้วิจัยพบ คือ การใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม การใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน การใช้บุรุษ (Agreement) กาล (Tense) หน้าที่ของคำ (Word order) คำนำหน้านาม (Article) คำบุพบท (Preposition) และคำสรรพนาม (Pronoun) รวมไปถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำและการใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่

หลังจากที่ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญสองท่านได้ตรวจให้คะแนนความเรียงของนิสิตทั้ง 38 คนแล้ว ผู้วิจัยก็ทำการเปรียบเทียบคะแนนของนิสิต และนับจำนวนนิสิตที่ทำคะแนนได้ในแต่ละด้าน พร้อมทั้งวิเคราะห์ค่าสถิติร้อยละของจำนวนนิสิตที่ได้คะแนนในแต่ละด้านดังกล่าว ผู้วิจัยจะสรุปในบทที่ 5 ต่อไป

จากจำนวนนิสิตโดยรวมที่ทำคะแนนได้ในแต่ละด้าน แต่ละหัวข้อเหล่านี้ พบว่า นิสิตส่วนมากทำคะแนนได้ในด้านการเรียบเรียงเนื้อหาดีกว่าการใช้ภาษาอังกฤษ และยังมีนิสิตส่วนน้อยที่ได้คะแนนด้านการใช้ภาษาอังกฤษดีกว่าด้านเนื้อหา ซึ่งผลจำนวนนิสิตที่นำมาวิเคราะห์ค่าสถิติร้อยละนี้ เป็นผลโดยรวมของผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญทั้งสองท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Inter-rater) ด้วยสถิติ Cohen Kappa

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

งานวิจัยเรื่อง ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ:กรณีศึกษาของ นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 นี้มีวัตถุประสงค์สองประการ คือ เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน ความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ระหว่างด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และการใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัย คาดหวังว่างานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อ ครูผู้สอนการเขียนความเรียง ผู้เกี่ยวข้องกับรายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นิสิตนักศึกษา ตลอดจนการวิจัยครั้งต่อไปที่เกี่ยวข้องกับการเขียนความเรียง โดยผู้วิจัยศึกษา ทฤษฎีความสามารถในการเขียนของ Krashen (1984) และทฤษฎีการเขียนที่ดีสามมุมมองของ Faigley (1986)

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล โดยรวบรวมงานเขียนความเรียงซึ่งเป็นข้อสอบกลางภาควิชา 223323 (Essay writing) ของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 38 คน โดยผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ของ Jacobs and other (1981) มาปรับใช้โดยการแบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็นสองด้าน คือ ความสามารถในการเขียน ความเรียงภาษาอังกฤษทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ในส่วนของการอภิปรายและสรุปผลนี้ ผู้วิจัยจะแบ่งหัวข้อนำเสนอ ออกเป็นสี่หัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ
4. ข้อจำกัดของการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า นิสิตทั้ง 38 คน มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษด้านการเรียบเรียงเนื้อหา มากกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ถึง 30 คน (78.95%) ในขณะที่นิสิตที่ได้คะแนนความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าด้านการเรียบเรียงเนื้อหาเพียงเจ็ดคน (18.42%) และมีนิสิตที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเท่ากันทั้งสองด้านอีกหนึ่งคน (2.63%) ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 สรุปผลการวิจัย

ประเภทความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารที่นิสิตได้คะแนนมากกว่า	จำนวน	Percentage
1. ด้านเนื้อหามากกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ	30	78.95
2. ด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าด้านเนื้อหา	7	18.42
3. ได้คะแนนทั้งสองด้านเท่ากัน	1	2.63

จากตารางข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า นิสิตทำคะแนนนิสิตส่วนมากมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา มากกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สาเหตุที่นิสิตส่วนมากได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงทางด้านเนื้อหา มากกว่า เนื่องจาก นิสิตได้เรียนวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ในรายวิชานี้ ได้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับองค์ประกอบ (Organizations) หรือลักษณะเฉพาะของความเรียง จึงมีความสามารถทางด้านการเขียนความเรียงในด้านการเรียบเรียงเนื้อหา มาก่อนแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังพบว่านิสิตบางคนยังมีปัญหาในการเขียนความเรียงทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา โดยผู้วิจัยจะกล่าวในหัวข้อ การอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

อภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ปรับใช้เกณฑ์ของ Jacobs and other (1981) ที่มีการวิเคราะห์เป็นห้าหัวข้อ คือเนื้อหา (Content) การเรียบเรียงความคิด (Organization) คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และกลไกภาษา (Mechanics) และรวมคะแนนการเขียนความเรียงทั้งห้าหัวข้อเท่ากับคะแนนเต็ม 100 คะแนน จากการที่ได้ศึกษาหัวข้อในเกณฑ์นี้แล้ว เกณฑ์นี้มีการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนความเรียงโดยรวมทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา ประกอบด้วย เนื้อหา (Content) และการเรียบเรียงความคิด (Organization) และด้านการใช้ภาษาอังกฤษประกอบด้วยคำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และกลไกภาษา

(Mechanics) และในหัวข้อ กลไภษาษา (Mechanics) มีการวิเคราะห์การเขียนย่อหน้า (Paragraphing) ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเพิ่มเป็นหัวข้อในด้านการเรียบเรียงเนื้อหาอีกหนึ่งหัวข้อ จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างไว้ในบทที่ 4 งานวิจัยดังกล่าวนั้นเป็นการรายงานผลการวิจัยโดยรวมไม่มีการแบ่งแยกประเภทความสามารถในการเขียนความเรียงนั้นแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำงานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงโดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตเป็นสองด้าน คือด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากกว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น ในการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงของกลุ่มตัวอย่าง และเป็นแนวทางในการช่วยเหลือกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตนักศึกษา ในการปรับปรุงความสามารถในการเขียนความเรียงว่าควรจะไปทางใดบ้าง ซึ่งแนวทางในการปรับปรุงความสามารถในการเขียนนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาจากทฤษฎีดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีความสามารถในการเขียนของ Krashen (1984) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนเกิดจากการได้รับความรู้ที่เพียงพอจนเกิดความเข้าใจและนำไปสู่ความสามารถในการเขียนซึ่งเกิดจากการฟังและอ่านเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเข้าใจ และ Faigley (1986) ที่แบ่งทฤษฎีการเขียนที่ดีเป็นสามมุมมอง ได้แก่การเขียนที่ดีตามมุมมองด้านการแสดงออก (Expressive view) ประกอบด้วย ความครบถ้วนของเนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์และความสมัครใจในการเขียน การเขียนที่ดีตามมุมมองด้านการรับรู้และเข้าใจ (Cognitive view) ซึ่งจำเป็นต้องผ่านการเข้าใจ การวิเคราะห์ และการฝึกฝน และผู้เขียนที่ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนหรือออกแบบก่อนการเขียน (Pre-writing) มักจะเป็นผู้เขียนที่ดี และการเขียนที่ดีตามมุมมองด้านสังคม (Social view) ซึ่งกล่าวว่า การเขียนที่ดีต้องสามารถทำให้นุคคลอื่นเข้าใจได้ โดยประกอบด้วยวัฒนธรรมของปัจเจกบุคคลและภาษา และการเขียนนั้นขึ้นอยู่กับบริบท ไม่มีกฎที่ตายตัว

จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยนั้น โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนในแต่ละด้านตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยปรับใช้ขึ้น และแบ่งเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนออกเป็นสองด้านคือ ด้านการเรียบเรียงเนื้อหา หัวข้อการประเมินประกอบด้วย เนื้อหา การเรียบเรียงความคิดและการเขียนย่อหน้า ส่วนอีกด้านหนึ่งคือ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์และกลไภษาษา ผู้วิจัยเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญสองท่านร่วมวิเคราะห์ข้อมูลความเรียงของนิสิต และคำนวณค่าความเชื่อมั่น

(Inter-rater) ของข้อมูลผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้วยสถิติ Cohen kappa ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวปรากฏว่า มีความสอดคล้องกันดีมาก

จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถทราบได้ว่า นิสิตส่วนมากมีความสามารถในการเขียนความเรียงทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา มากกว่าการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งตามทฤษฎีของ Krashen (1984) เนื่องจากการที่นิสิตนั้นได้เรียนรายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) จึงมีความรู้ความเข้าใจในการเขียนความเรียงทางด้านลักษณะเฉพาะและองค์ประกอบของความเรียง และมีความสามารถในการเขียนทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหาได้อยู่ในระดับดี และดีมาก และตามทฤษฎีการเขียนที่ดีของ Faigley (1986) ในมุมมองด้านการแสดงออกนั้นความเรียงของนิสิตส่วนมากนั้นมีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความสนใจในการเขียน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนให้อิสระในการเขียนความเรียงแก่นิสิต โดยมอบหมายเพียงให้นิสิตเลือกเขียนระหว่างความเรียงแบบเล่าเรื่อง (Narrative essay) และความเรียงแบบอธิบายเชิงเปรียบเทียบ (Comparative essay) นิสิตมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อาจารย์ผู้สอนได้มอบหมายให้เขียนความเรียง มีความรู้ความเข้าใจในความเรียงแบบเล่าเรื่องและแบบอธิบายเชิงเปรียบเทียบ สามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ชัดเจน สามารถเรียบเรียงความคิดตามลักษณะเฉพาะของความเรียงได้ดี มีครบถ้วนทั้งบทนำ เนื้อเรื่อง และสรุปอย่างชัดเจน และยังสามารถแบ่งย่อหน้าได้ดี โดยย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีความเป็นเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพ รวมไปถึงนิสิตยังมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนได้ในระดับหนึ่งเท่าที่นิสิตนั้นได้ศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษนิสิตยังได้ศึกษาการออกแบบหรือวางแผนการเขียน (Pre-writing) และได้รับการฝึกฝนการเขียนความเรียงจากรายวิชานี้ นิสิตส่วนมากจึงมีความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการเรียบเรียงเนื้อหาเป็นอย่างดี และสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจได้ มีศิลปะเฉพาะตัวในการเขียนตามวัฒนธรรมของปัจเจกบุคคล โดยผู้วิจัยสังเกตได้จากการใช้คำต่าง ๆ การเขียนส่วนนำเรื่อง และส่วนสรุปของนิสิตที่เขียนแตกต่างกันออกไป

นิสิตส่วนมากที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการเรียบเรียงเนื้อหา ยังคงมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และกลไวยากรณ์ โดยนิสิตส่วนมากสามารถทำคะแนนในสามหัวข้อของด้านการใช้ภาษาอังกฤษนั้น อยู่ในระดับปานกลางและดี โดยเฉพาะเรื่องการใช้ไวยากรณ์ นิสิตจำนวนเกือบทั้งหมดสามารถทำคะแนนได้ในระดับปานกลางเท่านั้น และมีปัญหาเล็กน้อยเรื่องการใช้คำศัพท์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ การสะกดคำ ซึ่งแนวทางตามทฤษฎีความสามารถในการเขียนของ Krashen (1984) นั้น นิสิตยังคงมีความรู้ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ยังคงต้องอาศัยการศึกษา

หาความรู้เพิ่มเติมด้านการใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ และกลไวยากรณ์ในชีวิตประจำวันของ นิสิตเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตในด้าน การใช้ภาษาอังกฤษต่อไป

นอกเหนือจากนี้ การเขียนด้วยลายมือของนิสิตก็มีผลต่อการสื่อสารเช่นกัน โดยลายมือ ที่เขียนไม่ชัดเจนสวยงามนั้น จะส่งผลให้งานเขียนนั้นอ่านยาก หรือไม่สมารถอ่านได้ ซึ่งการเขียน ลายมือนี้ในเกณฑ์ของ Jacobs and other (1981) ได้ระบุไว้เพื่อประเมินงานเขียนในหัวข้อ กลไวยากรณ์ เช่นกัน

สำหรับนิสิตส่วนน้อยที่มีความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า คือนิสิต สามารถใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และกลไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพียงแต่นิสิต ยังมี ความบกพร่องทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา คือ เขียนเนื้อเรื่องไม่ชัดเจน คำนำเนื้อเรื่อง และสรุป ไม่ชัดเจน ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีหลายใจความและไม่เชื่อมโยงกันทั้งเรื่อง และมีปัญหาเรื่อง การแบ่งย่อหน้าซึ่งการเขียนความเรียงได้ดีนั้นยังต้องอาศัยการฝึกฝนการอ่านและเขียนความเรียง อย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนต่อไป ซึ่งเป็นแนวทางตามหลักทฤษฎี ความสามารถในการเขียนของดังกล่าวข้างต้นอีกเช่นกัน เนื่องจากความเรียงนั้น มีลักษณะเฉพาะ และองค์ประกอบที่ทำให้การเขียนมีความยุ่งยากซับซ้อน คือในความเรียงหนึ่งเรื่องต้อง ประกอบด้วยย่อหน้าที่ทำหน้าที่ส่วนนำเรื่อง ส่วนตัวเรื่อง และส่วนสรุป ตามลักษณะเฉพาะ ของความเรียง มารวมกัน และควรศึกษาการวางแผนก่อนการเขียน (Pre-writing) ตามทฤษฎี การเขียนที่ดีในมุมมองด้านการรับรู้และเข้าใจของ Faigley (1986) จากการที่ผู้วิจัยได้อภิปราย ทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นการแนะนำการเองงานวิจัยนี้ไปใช้ (Implication) ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไปนี้

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคาดหวังกับผู้เกี่ยวข้องกับรายวิชา 223323 การเขียนความ เรียง (Essay writing) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนการเขียนความเรียง ภาษาอังกฤษ และนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป โดย ผู้วิจัยจะนำเสนอตามหัวข้อย่อยสำหรับบุคคลที่ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเกิดประโยชน์แก่บุคคลต่อไปนี้

1. ผู้เกี่ยวข้องกับรายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) และสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมไปถึงครูผู้สอนการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัย นิสิตส่วนมากทำคะแนนด้านการเรียบเรียงเนื้อหา มากกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังมีนิสิตส่วนน้อยที่ทำคะแนนด้านการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีกว่าด้านการเรียบเรียงเนื้อหา ดังนั้นการเรียบเรียงเนื้อหา ก็ยังคงต้องเป็นเรื่องที่ควรให้นิสิตฝึกฝนต่อไป โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะถึงผู้เกี่ยวข้องกับรายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมไปถึงครูผู้สอนในการให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา ด้านการเขียนความเรียงในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก คือ ควรจะจัดการเรียนการสอนให้มีการยกตัวอย่างงานเขียนความเรียง ให้นิสิตได้ศึกษา ซึ่งนิสิตสามารถบอกส่วนสำคัญหรือลักษณะเฉพาะของความเรียง ทำให้นิสิตมีความเข้าใจในการเขียนความเรียงมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันนิสิตก็ยังสามารถได้เห็นกฎการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ใหม่ ๆ และกลไกภาษา ซึ่งเป็นการให้ความรู้แก่นิสิตเพิ่มเติมเรื่อง การใช้ภาษาอังกฤษไปในอีกทางหนึ่งตามแนวทางในทฤษฎีความสามารถในการเขียนของ Krashen (1984) การที่ครูผู้สอนยกตัวอย่างงานเขียนความเรียง ให้นิสิตนั้นถือว่าเป็นการให้ความรู้ใหม่ ในการเขียนความเรียง ไม่เพียงแต่นิสิตสามารถมองเห็นส่วนสำคัญในการเขียนความเรียง และมองเห็นแนวทางในการเรียบเรียงเนื้อหาเท่านั้น แต่นิสิตยังสามารถเห็นคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่แตกต่าง และแปลกใหม่ไปจากที่นิสิตเคยเรียนรู้มาก่อน ถือว่าเป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตทั้งด้านการเรียบเรียงเนื้อหาและด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่สอง คือ ควรจะมีเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนความเรียงที่ชัดเจน และควรจะมีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนความเรียงของนิสิต และมีการตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดของนิสิต ดังที่ Krashen (1984) ได้กล่าวว่า การตอบกลับจากผู้ตรวจงานเขียนมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการเขียนของผู้เขียน เพื่อเป็นการให้คำแนะนำในการเขียนที่ถูกต้องแก่นิสิตนักศึกษา การที่จัดให้มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนก็จะสามารถช่วยให้ครูผู้สอนการเขียนความเรียง หรือผู้เกี่ยวข้องกับรายวิชา หรือสาขาวิชาดังกล่าว นั้นสามารถประเมินการเขียนความเรียงของนิสิตอย่างถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error) ในงานเขียนความเรียง การตรวจแก้ไขงานเขียนของนิสิตก็มีประโยชน์ได้ทั้งกับตัวนิสิตและครูผู้สอนเอง เพื่อที่จะบ่งบอกได้ว่านิสิตยังคงมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษอยู่หรือไม่ นับได้ว่าเป็นการปรับปรุงการสอน และเป็นการส่งเสริมให้นิสิตได้ปรับปรุงความสามารถในการเขียนและมีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น ซึ่งเป็นการเขียนที่ดีตามทฤษฎีของ Faigley (1986) ตามมุมมองด้านการแสดงออก (Expressive view นิสิตจะเขียนความเรียงได้เนื้อหาที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความพึงพอใจหรือสมัครใจในการเขียน)

ประเด็นสุดท้าย คือ ควรส่งเสริมให้นิสิตเรียนรู้วิธีวางแผนหรือออกแบบงานเขียน (Pre-writing) เช่นการระดมความคิด (Brainstorming) การเขียนโครงเรื่อง (Outline) การเขียนร่าง (Draft) ซึ่งประเด็นนี้ประยุกต์ใช้จากแนวทางทฤษฎีของ Faigley (1986) ในมุมมองการรับรู้และเข้าใจ (Cognitive view) ที่กล่าวว่า ผู้เขียนที่ดีมักเป็นผู้ที่รู้จักวางแผนและออกแบบงานเขียน ซึ่งวิธีนี้เป็นการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในการพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงด้านการเรียบเรียงเนื้อหาโดยตรง และสามารถพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการศึกษาค้นคว้า คำศัพท์ และ ไวยากรณ์ เพื่อช่วยในการถ่ายทอดเนื้อหาตามที่ได้ระดมความคิด และเขียนโครงเรื่องไว้

วิธีที่น่าเสนอเป็นประเด็นดังกล่าวนับได้ว่าเป็นการส่งเสริมให้นิสิตพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงเป็นอย่างดีในทั้งสองด้าน ทั้งการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อจัดการเรียนการสอนให้มีการยกตัวอย่างงานเขียนความเรียง มีการใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม และมีการตรวจแก้ไขงานทำให้นิสิตมีกำลังใจและมีความรู้มากขึ้นในการปรับปรุงการเขียนความเรียง เนื่องจากการปรับปรุงความสามารถในการเขียนยังต้องอาศัยการให้ความรู้และการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับนิสิตนักศึกษา

Krashen (1984) ได้ระบุไว้ว่า การอ่านมีส่วนช่วยในการปรับปรุงความสามารถในการเขียน นิสิตนักศึกษาจึงจำเป็นต้องอ่านอย่างสม่ำเสมอเพื่อศึกษาความรู้เพิ่มเติมให้มากขึ้นในการเขียนเพื่อปรับปรุงความสามารถในการเขียนความเรียงของนิสิตเองทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษที่นิสิตส่วนใหญ่แล้วยังคงมีปัญหา

Krashen (1984) ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าผู้เขียนที่ดีมักจะมีการวางแผนก่อนการเขียน และ ตรวจแก้ไขงานเขียน ซึ่งแตกต่างจากผู้เขียนที่ไม่ดี ทฤษฎีนี้สอดคล้องกับที่ Faigley (1986) ได้ระบุในมุมมองด้านการรับรู้และเข้าใจที่กล่าวว่า ผู้เขียนที่มีการวางแผนก่อนการเขียนมักจะเขียนได้ดีกว่า ผู้ที่ไม่ได้วางแผนก่อนการเขียน ดังนั้นการวางแผนก่อนการเขียน เช่น การระดมความคิด (Brainstorming) การเขียนโครงเรื่อง (Outline) ช่วยให้การเขียนความเรียงนั้นง่ายขึ้นก่อนการเขียนโครงเรื่อง (Outline) เพื่อแบ่งย่อหน้าแต่ละย่อหน้า ซึ่งเป็นองค์ประกอบของการเขียนความเรียง โดยจะเริ่มเขียนประโยคในส่วนนำเรื่อง (Thesis statement) เพื่อนำสู่ส่วนเนื้อเรื่อง จากนั้นเริ่มเขียนส่วนเนื้อเรื่องโดยการเริ่มเขียนประโยคใจความหลัก (Topic sentence) ของแต่

ละเอียดหน้าและตามด้วยส่วนสนับสนุน (Supporting details) เป็นต้น การวางแผนในการเขียนนี้ ช่วยให้มั่นใจในความมั่นใจในการเขียนมากขึ้นจากการที่ได้ทดลองเขียนร่างและลองอ่านดูก่อนแล้ว ถ้าหากมีปัญหาเรื่องการใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ใด รวมไปถึงกลไวยากรณ์ สามารถศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์และกลไวยากรณ์ เพื่อใช้ในการเขียนของนิสิต คำแนะนำอีกวิธีหนึ่งคือ ควรจะตรวจทานงานเขียน (Edit-check) เพื่อตรวจหาข้อผิดพลาดก่อนทำการเขียนอีกครั้งหนึ่ง (Rewrite) ก็สามารถทำให้นิสิตเห็นข้อผิดพลาดทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหาและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะนำไปปรับปรุงความสามารถในการเขียนนั้นให้ดียิ่งขึ้นได้ นอกจากนี้การให้ครูผู้สอนตรวจแก้งานเขียนแล้ว นิสิตนักศึกษาสามารถเปลี่ยนกันตรวจแก้ชิ้นงานเขียนกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง (Peer-editing) หรือการให้เพื่อนช่วยอ่านงานเขียนเช่นกัน เมื่อเพื่อนตรวจแก้ชิ้นงานเสร็จแล้วก็สามารถทำการเขียนความเรียงได้ การมอบหมายให้เพื่อนนิสิตหรือครูผู้สอนตรวจงานเขียน สามารถส่งผลให้การเขียนของนิสิตนักศึกษาดีขึ้นได้ทั้งตามทฤษฎีการเขียนที่ดีของ Faigley (1986) ที่แบ่งทฤษฎีเป็นสามมุมมอง คือ ตามมุมมองด้านการแสดงออก (Expressive view) มุมมองด้านการรับรู้และเข้าใจ (Cognitive view) และมุมมองด้านสังคม (Social view) ทำให้เนื้อหาในการเขียนของนิสิตมีความสมบูรณ์และสร้างสรรค์ ตามมุมมองด้านการแสดงออก (Expressive view) และทำให้บุคคลอื่นสามารถอ่านและเข้าใจเนื้อหาในงานเขียนของนิสิตนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น ตามมุมมองด้านสังคม (Social view)

วิธีดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับนิสิตในการเพิ่มความสามารถในการเขียนของนิสิต เพื่อปรับปรุงการเขียนให้ดียิ่งขึ้นทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงให้กว้างขวางมากขึ้นโดยการปรับใช้ เปลี่ยนกลุ่มตัวอย่าง หรือนำไปอ้างอิงได้ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยจะเป็นผู้เสนอแนะทางเลือกในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ผู้ที่สนใจทำการวิจัยในการเขียนความเรียงสามารถทำวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการเขียนความเรียงได้ ซึ่งผลการวิจัยที่นิสิตจำนวน 38 คน ส่วนใหญ่มีความสามารถทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหามากกว่าด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้หมายถึง นิสิตส่วนมากนี้ยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์

และกลไกภาษา และยังมีนิสิตส่วนน้อยที่ยังมีปัญหาเรื่องการเรียบเรียงเนื้อหา ซึ่งปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการเขียนความเรียงนั้น เป็นแนวทางทำให้ผู้สนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับการเขียนความเรียงสามารถเลือกทำงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาหรือข้อผิดพลาดทั้งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อหา และการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงของกลุ่มตัวอย่างได้

นอกจากนี้ การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนโครงเรื่อง การระดมความคิดก่อนเขียน และการตรวจแก้ไขงานเขียนสามารถเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป เนื่องจากว่าวิธีการเหล่านี้จะมีผลในการปรับปรุงความสามารถในการเขียนความเรียงได้

การวิจัยครั้งต่อไปนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด การเขียนโครงเรื่อง การระดมความคิด และการตรวจแก้ไขงานเขียนล้วนมีผลต่อความสามารถในการเขียนความเรียงแก่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งต่อไปได้ ผู้วิจัยจึงได้เสนอแนะเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ให้เป็นที่กว้างขวาง โดยนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้กับกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากขึ้น รวมไปถึงเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งต่อไปโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา ที่สนใจเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในการปรับปรุงความสามารถในการเขียนให้ดียิ่งขึ้นและยังเป็นแนวทางสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) ครูผู้สอน และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในการช่วยเหลือและส่งเสริมนักศึกษาให้ฝึกฝนการเขียนความเรียงต่อไป ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิจัยเกี่ยวกับการเขียนความเรียงนี้มีข้อจำกัดเรื่องจำนวนข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไปนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อจำกัดของการวิจัย

รายวิชา 223323 การเขียนความเรียง (Essay writing) มีนิสิตทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษลงทะเบียนทั้งหมด 43 คน แบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกจำนวน 25 คน และกลุ่มที่สองจำนวน 18 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลงานเขียนความเรียงของนิสิตนั้นมีข้อจำกัดเรื่องข้อมูลคืองานเขียนความเรียงของนิสิตทั้ง 38 คน ที่ผู้วิจัยเก็บมานี้ เป็นเพียงความเรียงของนิสิตที่ผู้วิจัยสามารถรวบรวมเป็นข้อมูลงานเขียนความเรียงที่สมบูรณ์ได้ ซึ่งจำนวนงานเขียนของนิสิตเกือบทั้งหมดสามารถนำไปอ้างอิงถึงนิสิตที่ลงทะเบียนในรายวิชานี้ทั้งหมด 43 คนได้ โดยคิดเป็นร้อยละ 88.37 ของจำนวนนิสิตทั้งหมด

ผู้วิจัยนำข้อจำกัดของการวิจัยนี้มาอภิปรายเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำงานวิจัย
เกี่ยวกับการเขียนความเรียงในครั้งต่อไป โดยสามารถเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อเก็บรวบรวม
ข้อมูลในการทำงานวิจัยครั้งต่อไปได้

บรรณานุกรม

- เก้ แดงสกุล และชนกพร พัวพัฒน์กุล. (2559). เอกสารประกอบการเขียนความเรียง ศศภท. ศิลปะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. เข้าถึงได้จาก <http://www.la.mahidol.ac.th/course/lath100/wp-content/uploads/2016/09/essay01.pdf>
- จิตต์นิภา ศรีไสย. (2549). รายงานการวิจัย ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและทักษะของครูภาษาไทยต่อการเขียนเรียงความของนักเรียนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติรัตน์ สุวรรณสม. (2544). การศึกษาการใช้กลวิธีการปรับโครงสร้างภาษาในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถาวร ทิศทองคำ. (2550). รายงานการวิจัย การศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นงลักษณ์ คำปัญญาะ. (2549). การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นวลทิพย์ มหามงคล. (2549). รายงานการวิจัย การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิตที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2548. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นเรศ สุรสิทธิ์. (2553). การเขียนเรียงความ (Essay writing) (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พี เอส เพรส แทรเวล.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). การประเมินความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปา. วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์, 8(1), 1-20.

- พวงเพชร พฤติกุล. (2548). *ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.*
- พิชญ์สินี ชาวอุไร, สุขุมาวดี ขำหิรัญ และ ปัญชลี วาสนสมลิตี. (2547). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษานักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏนครปฐม. *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน, 10(1), 68-80.*
- เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์. (2551). *ซ้ำแหล่งการพูดการเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสูงปรีห์ที่ตั้ง.*
- ยุวนาถ คุ่มขาว. (2556). *เขียนภาษาอังกฤษอย่างผู้รู้จริง ระดับ Advance. กรุงเทพฯ: มินิแบร์ พับบลิชซิง.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม อังกฤษ-ไทย. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>*
- วรรณันท์ สิริสุขะ. (2534). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วไลพรรณ บึงพิพัฒน์ตระกูล. (2558). *สูตรสำเร็จการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วิลาสินี พลอยเลื่อมแสง. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนแบบเน้นกระบวนการและผลงานร่วมกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. คุษภีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วีร์ ระวัง. (2558). *นวัตกรรมลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา ศาสตร์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับคนไทยสู่อาเซียน. นครปฐม: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- สุภาณี ชินวงศ์. (2542). *ความสามารถในการเขียนงานเชิงวิชาการของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารภาษาปริทัศน์, 18(1), 10-27.*

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิสรณ์ เรืองกิจจามันท์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิด การแก้ปัญหาจากต้นแบบร่วมกับแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อส่งเสริม การเขียนความเรียงและการคิดไตร่ตรองของนักศึกษาปริญญาตรี*. ดุษฎีนิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสร ดีรักษา. (2558). *พิชิต IELTS Writing*. กรุงเทพฯ: สมาร์ท อินเทลลิเจนท์.
- โอบัส แก้วจำปา. (2556). *เทคนิคการเขียน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Faigley, L. (1986). Competing theories of process: A critique and a proposal
In National council of teacher of english, *college English* (pp. 527-542).
Washington D.C.: National Council of Teacher of English.
- Holmes, D. (2003). *English composition and essay writing* (3rd ed.). Bangkok:
Chulalongkorn University Press.
- Harris, D. (1989). *Testing English as a second language*. New Delhi:
Tata McGraw-Hill Publishing.
- Heaton, J. B. (1975). *Writing English language test*. London: Longman Group.
- Jacobs, et al. (1981). *Testing ESL composition: A practical approach*. Rowley:
Newbury House.
- Krashen, S. D. (1984). *Writing research, theory and application*. Oxford: Pergamon.
- Lado, R. (1977). *Linguistic-across cultures: Applied linguistic for language teacher*.
Michigan: Ann Labor University Press.
- Littlewood, I. (2006). *Literature survival's kit*. London: Blackwell.
- Longman, P. (2009). *Longman dictionary of contemporary English* (5th ed.). New York:
Pearson Education.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in teaching writing*. New York: Oxford University Press.

Rivers, W. M. (1972). *Teaching foreign-language skills*. Chicago: The University of Chicago Press.

The Writing Center, University of North Carolina at Chapel Hill. (2018).

How do I decide what to put in paragraphs?. Retrieved from <http://writingcenter.unc.edu/handouts/paragraphs>.

Wilga, M. R. (1972) .*Essays in foreign language teaching*. Rowley: Newbury House.

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗

ที่ ศธ ๖๒๑๐/ ๐๕๕๕

วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน MR.PETER MAURICE O'NEIL

ด้วย นางสาวพิชญ์สินี ทัดตะทองคำ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร : กรณีศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ ๓ (THE COMPETENCE IN ENGLISH ESSAY WRITING FOR COMMUNICATION : THE CASE STUDY OF THE THIRD YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS, ENGLISH MAJOR, FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, BURAPHA UNIVERSITY) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตน์จำลอง เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านมาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจให้คะแนนความเรียงของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ ๒๒ - ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗
 ที่ ศธ ๖๒๑๐/๐๕๙๕ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๑
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน MR.NICHOLAS JOHN DUNNING

ด้วย นางสาวพิชญ์สินี ทัดตะทองคำ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง
 ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร : กรณีศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอก
 ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ ๓ (THE COMPETENCE IN
 ENGLISH ESSAY WRITING FOR COMMUNICATION : THE CASE STUDY OF THE THIRD YEAR
 UNDERGRADUATE STUDENTS, ENGLISH MAJOR, FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL
 SCIENCES, BURAPHA UNIVERSITY) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตน์จำลอง เป็นประธาน
 กรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านมาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจ
 ให้คะแนนความเรียงของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต
 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ ๒๒ - ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
 คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗

ที่ ศร ๖๒๑๐/ ๐๐๖๕

วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน Mr.William Michael Zabel

ด้วยนางสาวพิชญ์สินี ทัดตะทองคำ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร : กรณีศึกษาของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (THE STUDY OF WRITING ESSAY FOR COMMUNICATION : THE CASE STUDY OF ENGLISH MAJOR STUDENTS, FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, BURAPHA UNIVERSITY) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ ๓ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในระหว่างวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ถึง ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๑ ทั้งนี้คณะฯ ได้แนบเค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ (เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘-๐๒๐๙-๖๙๔๔)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์